

Από τον αντισημιτισμό στη «Χρυσή Αυγή»

Του ΑΓΓΕΛΟΥ ΣΤΑΓΚΟΥ

Paul Baker
Interview

15/6

Πριν από μερικές ημέρες ήλθε στην Αθήνα και συναντήθηκε με τον Αντ. Σαμαρά ο πρόεδρος της αμερικανικής οργάνωσης κατά του αντισημιτισμού «Anti - Defamation League». Το γεγονός πέρασε απαρατήρητο γιατί τα μίντια το αγνόησαν και η κυβέρνηση δεν ήθελε να δώσει μεγάλη δημοσιότητα. Εξαιρεση η «Καθημερινή», προς τιμήν της, που την περασμένη Πέμπτη δημοσίευσε συνέντευξη του Είμπραχαμ Φόξμαν – το όνομα του προέδρου της συγκεκριμένης οργάνωσης, ο οποίος αποκάλυψε, μεταξύ άλλων, ότι ανταποκρίθηκε σε πρόσκληση που του απηύθυνε ο πρωθυπουργός. Αφορμή ήταν τα ευρήματα πρόσφατης έρευνας για τα επίπεδα αντισημιτισμού σε παγκόσμιο επίπεδο, που παρουσίαζε την Ελλάδα «πρωταθλήτρια» και με διαφορά σε ολόκληρο τον μη ισλαμικό κόσμο. Ούτε λίγο ούτε πολύ, το 69% (75% των ανδρών, 63% των γυναικών) των Ελλήνων εμφορείται από αντισημικές απόψεις που αυξάνονται στην ηλικιακή κλίμακα.

Είναι προφανές ότι ο πρωθυπουργός θορυβήθηκε από την εικόνα της χώρας που προέκυψε από την έρευνα, εξ ου και η πρόσκληση προς τον Φόξμαν. Όπως είναι επίσης προφανές από τη συνέντευξη που έδωσε ο τελευταίος στην «Καθημερινή» ότι δεν κατάφερε ο Αντ. Σαμαράς να τον καθησυχάσει, ή να διασκεδάσει τους φόβους του. Και πώς θα μπορούσε άλλωστε όταν ο αντισημιτισμός είναι εδραιωμένος στην Ελλάδα και υπάρχουν στοιχεία και αποδείξεις περί αυτού. Πολύ πιο συνειδητός και δραστήριος στο παρελθόν, όταν υπήρχαν εβραϊκές κοινότητες σε διάφορες πό-

λεις, ιδιαίτερα της Βόρειας Ελλάδας, περισσότερο ασυνείδητος τη σημερινή εποχή, που οι Εβραίοι συμπολίτες δεν ξεπερνούν τις μερικές χιλιάδες. Αλλά και ασυνείδητος ακόμη ο αντισημιτισμός ανιχνεύεται σε ποικίλες εκδηλώσεις και εκφράσεις της καθημερινής επικοινωνίας. Παράδειγμα, το πιο ανώδυνο ίσως, η συνήθεια πολλών δημοσιογράφων να χαρακτηρίζουν πολύ συχνά –και τις περισσότερες φορές με αρνητική έννοια–, «εβραιοαμερικανό», «εβραiorώσο», «εβραιοπολωνό» κ.ο.κ. όταν αναφέρονται σε πρόσωπα της επικαιρότητας, αν πρόκειται για Εβραίους στο θρήσκευμα...

Εχει βέβαια μεγάλη σημασία γιατί είναι εδραιωμένος ο αντισημιτισμός στην Ελλάδα. Ο εθνοκεντρισμός, η παιδεία, η Εκκλησία και άλλα έχουν παίξει και συνεχίζουν να παίζουν τον ρόλο τους, αλλά το ζήτημα τώρα είναι η διαπίστωση. Η διαπίστωση είναι αυτή που εξηγεί σε μεγάλο βαθμό γιατί άνθισε και ευδοκimei στα μέρη μας ένα τόσο ακραίο νεοναζιστικό κόμμα σαν τη «Χρυσή Αυγή». Εξ ορισμού η «Χρυσή Αυγή» είναι αντισημική και δεν το κρύβει, άλλο αν τον ρατσισμό και την εγκληματικότητά της την εκδηλώνει κατά των μεταναστών, των ιδεολογικών της αντιπάλων και του «συστήματος», προς το παρόν. Τα λιπάσματα όμως στο εύφορο έδαφος που βρήκε είναι ο αντισημιτισμός και ο εθισμός της ελληνικής κοινωνίας στη βία. Στη βία που απλώνεται στα σχολεία και ονομάζεται bullying, στους οπαδικούς χουλγκανισμούς που διανθίζουν όλες τις εκδηλώσεις ομαδικών αθλημάτων, στην ακραία ρητορική της κάθετης αντιπαράθεσης που χρη-

σιμοποιεί στο σύνολό της η πολιτική τάξη, μαζί με τα κόμματα και στην «ντανλίδικη» επιθετική γλώσσα του «τσαμπουκά» που έχουν υιοθετήσει στην καθημερινότητά τους μεγάλα τμήματα του πληθυσμού.

Τα αποτελέσματα όλων αυτών τα έχουμε δει και τα ζούμε. Στη μέση εκπαίδευση, όπου σε πολλά σχολεία η κατάσταση βρίσκεται εκτός ελέγχου, στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, όπου κάποιες μειοψηφίες επιβάλλουν τον νόμο τους καταστρέφοντας και λεπλατώντας σε συχνότητα περιοδική βάση, στα γήπεδα και έξω από αυτά, όπου οι συγκρούσεις οπαδών μεταξύ τους και με την αστυνομία, αποτελούν μόνιμο συστατικό της αθλητικής εκδήλωσης. Όλα αυτά, μαζί με τον αντισημιτισμό και τη διάχυτη λογική του αφανισμού του αντιπάλου, ή γενικά του «άλλου», διευκολύνουν τη «Χρυσή Αυγή» στη στρατολόγηση νέων για να σχηματίζουν τα «τάγματα εφόδου». Η ανησυχία λοιπόν των απανταχού Εβραίων για την άνοδο του αντισημιτισμού στην Ευρώπη και για τα πρωτοφανή επίπεδα που παρουσιάζει στην Ελλάδα είναι εύλογη. Μακάρι να το καταλάβανε αυτό και να ανησυχούσε εξίσου έντονα η ελληνική κοινωνία, από την κορυφή ως τα νύχια, αλλά δυστυχώς τέτοια αντανakλαστικά δεν υπάρχουν...

Ωστόσο, θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο αντισημιτισμός είναι μορφή ρατσισμού και δεν ταυτίζεται με την άσκηση κριτικής στις πολιτικές του Ισραήλ στη Μέση Ανατολή. Άλλο το ένα, άλλο το άλλο. Για να μη βρεθούμε στον αντίποδα εκείνων που κάποτε και ακόμη και τώρα ταύτιζαν τους Εβραίους με τους μολοσεβίκους!